

[Clara Munck.]

gruppens vegne udtale, at vi, for så vidt angår forslaget afsnit II, ikke kan deltage i nogen opfordring til socialministeren. Heller ikke vi mener, at man skal arbejde i øjeblikket med en alle dækkende tjenestemandslignende pensionsordning. For så vidt angår forslaget afsnit I, vil vi med vanlig tålmodighed i det sociale udvalg arbejde med de problemer, det her drejer sig om. Det er jo problemer, vi af mange grunde og i mange situationer beskæftiger os med.

Jeg vil gerne om de enkelte punkter sige et par ord. For så vidt angår selve lønudviklingen, kan jeg som sagt henholde mig til socialministerens oplysninger, og jeg synes også, der er anledning til at sige, at det materiale, der foreligger — som ikke mindst stammer fra den periode, hvor hr. Bundvad var socialminister — viser, at vilkårene ikke, som der anføres her, har udviklet sig sådan, at det er absolut utilstrækkelig kompensation, der er givet til pensionisterne. Der er et problem her om at følge lønudviklingen op, og det vil vi være positive over for, som vi har været også under tidligere regeringer. Vi er enige med socialministeren i, at fornødne justeringer må vi fortsat foretage, når vi har et tilstrækkeligt tal- og udviklingsmateriale til rådighed; så må vi fremsætte lovforslag, og dem vil min gruppe være meget positiv over for, som vi også har været det tidligere.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi i den konservative folketingsgruppe gerne så, om vi kunne arbejde os frem til dækningsprocenten 60 i forhold til de gældende lønninger, men vi erkender i vores gruppe, at med den udvikling, der er sket på det sociale område med de meget store udgiftsforøgelser i denne regeringsperiode, hvor vi nærmer os 12 milliarder kr. i socialudgifter, er det næppe tidspunktet nu, når de mange andre opgaver også skal løses, at fremsætte et direkte forslag, men det er altså stadig væk den målsætning, vi gerne vil nå frem til.

For så vidt angår det, der er anført i

punkt 2 om den automatiske regulering, er det allerede sagt af den nuværende socialminister, at man ikke har det fornødne grundlag. Det havde den tidligere socialminister heller ikke. Vi satte dengang vor lid til, at når vi fik kildeskatten og den var ordentlig forberedt, så ville vi kunne nå frem til et lønmateriale, der gav os mulighed for at indføre en automatisk regulering på et virkelig reelt grundlag, men vi kan konstatere, at kildeskattesystemet har givet os endnu flere hvis'er og såfremt'er. Vi kan sige fra vores gruppes side, at vi er meget åbne over for at nå frem til en løsning, men vi må altså stadig væk henvise til, at materialet endnu ikke eksisterer.

I punkt 3 tales der om førtidspensionering. Det er et spørgsmål, man også beskæftiger sig meget med i den konservative gruppe, hvor hr. Simonsen flere gange har rejst spørgsmålet fra denne talerstol. Jeg vil gerne sige for mit vedkommende, at når man her vil opfordre til, at der fremsættes et lovforslag om førtidspensionering fra det 55. år, så er der vel ingen, der vil sige, at det er lykken som 55-årig at blive stemplet samfundsmæssigt som arbejdsuduelig. Jeg erindreren en situation, hvor vi fra gruppes side måtte rykke den tidligere socialminister, hr. Bundvad, for at få et cirkulære frem, der virkelig fastslog, at handicappede af forskellig art havde ret til at få anvist stillinger ikke mindst inden for den offentlige sektor. Den udvikling, vi siden har gået igennem, har ført til, at der er beskæftiget langt flere mennesker inden for den offentlige sektor; og fremfor at fastslå, at man er arbejdsuduelig i dette samfund som 55-årig, mener jeg, at vi kunne sætte meget mere voldsomt ind med at anvise stillingsmuligheder for de noget ældre, der af den ene eller den anden grund har vanskeligheder på det almindelige arbejdsmarked.

Jeg har noteret mig i forbindelse med anden lovgivning, at man sikkert får gennemført, at justitsministeren har et ret pænt beløb, et millionbeløb, til rådighed til at oprette nye stillinger som såkaldte parkerings-